

kr. for. Men nu får I brev fra den socialdemokrat, for nu vil han ikke stemme på jer længere, for hans gulpladebil, som han købte sidste år, er ikke 35.000 kr. værd. Den er allerhøjest 600 kr. værd.

I Erhvervsbladet for ca. 3 dage siden kunne du se, at en autoforhandler syd for Silkeborg, der hedder Ole Winther, havde skrottet 30 gulpladebiler, der stod til en værdi af 35.000-40.000 kr. De er alle skrottet og sendt til Østeuropa for 6.000 kr. Det er simpelt hen ressourcespild. Og Socialdemokratiet snakker om, at vi skal passe på ressourcerne, og nu bruger man simpelt hen at smide biler væk, der kunne have kørt i 5, 6, 10 år.

Det er imod jeres hensigter med at spare på ressourcer, CO₂-udslip osv., De gode biler, der kunne køre i 10 år, bliver nu skrottet og tilintetgjort.

Formanden:

Jeg har ikke suspenderet forretningsordenen helt, hr. Brusgaard.

Så er det hr. Jacob Buksti, og så begynder vi at holde os til forretningsordenen.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Ja, hvad skal man næsten sige? Det, der er problemet her, er, at når hr. Brusgaard sidder på sit kontor og hører, hvad der foregår her, man har på fornemmelsen, at han slet ikke er klar over, hvad det er for en diskussion, vi har.

Det er jo ikke den diskussion. Det er helt legitimt, at Fremskridtspartiet har været modstander af dette lovforslag. Vi får da også breve. Selvfølgelig gør vi det, og det gør alle de andre partier da også.

Det er ikke en speciel socialdemokratisk opfindelse. Det er faktisk et led i et forlig, hvor de partier, der står bag, også står bag en ændring.

Det nytter jo ikke noget at komme her med alle mulige ting, som i øvrigt ikke kommer den diskussion ved, som vi har her. På den måde kan vi jo blive ved meget længe, vil jeg sige til hr. Aage Brusgaard, men det er ikke sikkert, det fører ret mange steder hen.

Formanden:

Nej, det kan vi ikke, for nu går vi helt tilbage til forretningsordenen, til den sag, vi behandler, og så er det hr. Frank Aaen som ordfører.

Frank Aaen (EL):

Målsætningen for den lov, som vi i dag ophæver, nemlig at man ikke skal køre rundt til privat brug i store, tunge varebiler, ønsker vi at fastholde, og derfor vil vi selvfølgelig støtte det, der kommer som afløser for den lov, vi i dag ophæver.

Jeg synes, det er korrekt at ophæve loven, når vi har hørt de reaktioner, der er kommet udefra. Vi har lyttet mest til de mennesker, som er kommet i klemme, fordi de havde en sådan bil. Der er andre, der har lyttet mere efter erhvervslivets brokken sig over, at der for en gangs skyld er tale om omvendt kredit. Vi har jo i forvejen givet dem masser af kredit på moms, afgifter og alt muligt andet. Her var det en enkelt gang sådan, at det skulle være omvendt, og så bliver der masser af ballade over det. Det har nogle sagt var det største problem.

Vi mener, det største problem er de mennesker, der har lave indtægter, og som er kommet lidt i klemme med den måde, vi har lavet den her afgift på. Derfor er vi indstillet på at ændre det. Jeg synes også, det er flot, at vi i Folketinget på denne måde kan reagere på, at der kommer protester udefra.

Derudover vil jeg sige, at der er to ting, man bør lære af det her forløb. Den ene er, at der er utrolig mange mennesker ude i det virkelige liv, som det hed før, som har meget få penge at gøre godt med, og som altså af mangel på indtægt har brugt denne mulighed for at køre i bil på gule plader, fordi det var den eneste måde, de overhovedet havde råd til at have bil på.

Jeg synes sådan set, man også bør lytte til, at der faktisk er mennesker, for hvem det her er et meget stort økonomisk problem. Det er et lille beløb for de fleste af os, der er her i Folketinget, men for andre mennesker er det faktisk et stort beløb og dermed også et problem, vi påfører dem, som efter vores opfattelse ikke kan løses via bilafgifterne, men skal løses ved, at vi sørger for, at overførselsindkomsterne, pensioner, dagpenge osv., bliver hævet, så det faktisk er muligt at leve et nogenlunde normalt liv uden at skulle være afhængig af et smuthul i en lov om bilafgifter.

Jeg synes i virkeligheden, det også kan lære os, at der er mennesker her i samfundet, som velstanden ikke er kommet til gode, og som faktisk har meget lidt at leve for. Det synes jeg vi skal tage med i en anden debat.

Den anden ting, jeg synes er vigtig at lære af det her, er, at det med at føre erhvervsstøtte-